

Bản Hướng Dẫn Thân Nhân về

Các Dịch Vụ Phúc Lợi Trẻ Em

Washington State
Department of Social
& Health Services

Bản Hướng Dẫn Thân Nhân về

Các Dịch Vụ Phúc Lợi Trẻ Em

**Bộ Xã Hội và Y Tế
Tiểu Bang Washington**

**Chương Trình & Chính
Sách Phát Triển của Nha
Quản Trị Trẻ Em**

Washington State
**Department of Social
& Health Services**

DSHS 22-492 VI (5/01)

Mục Lục

Lời Giới Thiệu	1
Những Lý Do Trẻ Em Được Tiểu Bang Chăm Sóc	1
Thân Nhân Được Ưu Tiên Chăm Sóc	1
Trách Nhiệm của Thân Nhân	2
Tài Trợ cho Thân Nhân	2
Hoạch Định cho Đứa Trẻ	3
Tình Trạng Pháp Lý của Đứa Trẻ	3
Kế Hoạch Song Hành	3
Kế Hoạch Dịch Vụ và An Toàn Cá Nhân	4
Thời Hạn Hợp Lý cho Cha Mẹ Thực Hiện Thay Đổi Cần Thiết	4
Trợ Giúp Hiện Có để Thực Hiện Kế Hoạch Tốt Đẹp Nhất cho Đứa Trẻ ..	5
Toán Bảo Vệ Trẻ Em	5
Hội Thảo Tập Thể Gia Đình	5
Giám Hộ Pháp Định	5
Bàn Về Đường Hướng Hành Động	5
Dịch Vụ Hòa Giải Gia Đình	6
Trẻ Em Cần Dịch Vụ (CHINS) và Trẻ Em Lâm Nguy (ARY)	6
Các Phiên Điều Giải	7
Phiên Điều Giải về Chăm Sóc Nơi Cư Trú	7
Phiên Điều Giải 30-Ngày	7
Phiên Điều Giải Xác Định Sự Kiện	7
Phiên Điều Giải Tái Xét	8
Phiên Điều Giải Tìm Giải Pháp Lâu Dài	8
Quyền Được Thông Báo Về Phiên Tái Xét của Thân Nhân	8
Những Giải Pháp Lâu Dài Để Lựa Chọn	9
Nhận Con Nuôi	9
Giám Thủ Pháp Định Vĩnh Viễn	9
Giám Hộ Trẻ Phụ Thuộc/Giám Hộ của Tòa Án Cao Cấp	10
Gởi Thân Nhân Nuôi Dài Hạn Có Văn Bản Thỏa Thuận	11
Trợ Giúp Tài Chánh cho Thân Nhân	12
Trợ Cấp Tạm Thời cho Gia Đình Nghèo Túng (TANF)	12

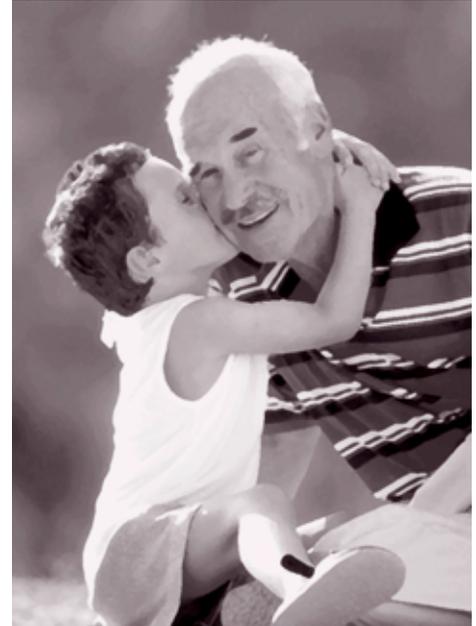
Trả Tiền Chăm Sóc Bảo Dưỡng	12
Yểm Trợ Việc Nhận Con Nuôi	13
Trợ Giúp và Cấp Dưỡng Khác cho Thân Nhân	14
Chăm Sóc Y Tế	14
Phiếu Quần Áo	14
Chi Phí Di Chuyển	14
Kế Hoạch Chăm Sóc Đặc Biệt cho Đứa Trẻ	14
Chăm Sóc Tiếp Sức	15
Giữ Trẻ	15
Dịch Vụ Chăm Sóc Cá Nhân	15
Cố Vấn	15
Thỏa Thuận Giữa Các Tiểu Bang về việc Gởi Nuôi Trẻ Em (ICPC)	15
Trợ Cấp Chánh Quyền Liên Bang	15
Liên Lạc với Nhân Viên Xã Hội DCFS và Nhân Viên DCFS Khác	17
Phải Làm Gì Khi Có Trở Ngại	17
Văn Phòng Thanh Tra	17
Kết Luận	18

Gởi cho Thân Nhân Nuôi Dài Hạn với Thỏa Thuận Trên Văn Bản

Chăm sóc trẻ em là một trong những công việc quan trọng nhất của mỗi cộng đồng. Thân nhân giữ một vai trò thiết yếu để góp phần thỏa mãn các nhu cầu của các trẻ em không thể sống với cha mẹ của chúng được. Mỗi quan hệ giữa gia đình, thân nhân và cộng đồng vô cùng quan trọng đối với một đứa trẻ đang lớn lên bởi vì:

- Trẻ em có thể sống với người mà chúng đã biết và tin cậy;
- Trẻ em có thể gìn giữ bản chất cá nhân và văn hóa;
- Gia đình học hỏi để tin cậy vào các tài nguyên và ưu điểm của mình;
- Các thân nhân tham gia như những thành phần có trách nhiệm và không thể thiếu của toán yểm trợ đứa trẻ và gia đình.

Tập sách này sẽ giúp quý vị hiểu những lý do tại sao trẻ em được trao phó cho Nha Phục Vụ Trẻ Em và Gia Đình (DCFS) chăm sóc, trách nhiệm của tiểu bang, vai trò của tòa án, tầm mức quan trọng của thân nhân và những chọn lựa dành cho thân nhân.

Những Lý Do Khiến Trẻ Em Được Trao Phó Cho Tiểu Bang Chăm Sóc

Trẻ em được trao phó cho DCFS chăm sóc vì một trong ba lý do. Đó là:

- Cha mẹ bị tố cáo hành hạ hay bỏ bê đứa trẻ.
- Cha mẹ không đủ khả năng chăm sóc đứa trẻ.
- Xung đột trầm trọng trong gia đình.

Tập sơ liệu Hướng Dẫn Thân Nhân của Cơ Quan Bảo Vệ Trẻ Em (CPS) nói rõ hơn về các báo cáo hành hạ và bỏ bê trẻ em được tiếp nhận và điều tra như thế nào. Có thể xin tài liệu này nơi nhân viên xã hội của đứa trẻ hoặc văn phòng DCFS địa phương.

Trẻ em có thể được trao phó cho DCFS săn sóc bằng hành động trao phó khẩn cấp của cảnh sát, bằng một án lệnh, hay bằng một Thỏa Thuận Gởi Nuôi Tự nguyện (VPA). Sau đó DCFS có trách nhiệm về tình trạng an toàn và phúc lợi của đứa trẻ. Đứa trẻ cũng có thể được gởi cho thân nhân nuôi với sự cho phép của cha mẹ qua VPA.

Trong hầu hết các trường hợp, nhân viên xã hội DCFS cộng tác với cha mẹ để khai triển một kế hoạch dịch vụ nhằm mục đích cải thiện tình trạng trong gia đình và cho phép đứa trẻ được trở về nhà an toàn. Cho đến khi đứa trẻ có thể được trở về nhà, đứa trẻ phải sống ở một nơi an toàn. Nếu tìm được một thân nhân thích hợp ngay lập tức, thì đó thường là giải pháp gởi nuôi tốt đẹp nhất. Đôi khi đứa trẻ phải vào nhà bảo dưỡng tạm thời cho đến khi tìm được một thân nhân và giải pháp gởi nuôi cho thân nhân được chấp thuận.

Ưu Tiên Cho Thân Nhân Được Chăm Sóc

Luật nói trong RCW 13.34 qui định dành ưu tiên gởi nuôi trẻ cho một thân nhân hơn là một nhà chăm sóc bảo dưỡng nếu hội đủ một số điều kiện. Định nghĩa pháp lý về thân nhân bao gồm thân nhân có quan hệ huyết thống hay bán huyết thống

trong đại gia đình và những ai có họ nuôi hay có liên hệ qua cha, mẹ kế. Muốn được gửi nuôi trẻ em, thân nhân phải có quan hệ với đứa trẻ và có khả năng cung ứng một nơi sinh sống an toàn và thích hợp.

Muốn được gửi nuôi trẻ em, thân nhân phải có quan hệ với đứa trẻ và có khả năng cung ứng một nơi sinh sống an toàn và thích hợp.

Thân nhân phải qua được một cuộc điều tra lý lịch về hình sự và về các vi phạm về bảo vệ thiếu nhi. Mọi người từ 16 tuổi trở lên ở trong nhà cũng phải thông qua các cuộc kiểm tra về quá trình này. Một người trong gia đình bị kết án về tội bạo hành hoặc tội xúc phạm trẻ em sẽ không được gửi nuôi trẻ trong nhà. Những người trong gia đình bị kết án về các loại tội khác có thể được chăm sóc trẻ. Thân nhân cần bàn luận về bất cứ hồ sơ tội phạm nào với nhân viên xã hội.

Nhân viên xã hội sẽ kiểm tra nhà ở của thân nhân xem có những nguy hiểm gì về sức khỏe và an toàn, và xem lại cách sinh sống và ngủ nghỉ của gia đình. Thân nhân cũng còn phải đồng ý hợp tác với kế hoạch dịch vụ cho gia đình. Nếu mọi chuyện đều thích hợp, đứa trẻ có thể được gửi nuôi cho thân nhân trong khi cha/mẹ chỉnh đốn lại những điều đáng lo ngại trong cách thức nuôi con.

Trách Nhiệm của Thân Nhân

Thân nhân chăm sóc trẻ em phụ thuộc phải:

- Cung cấp một căn nhà an toàn cho đứa trẻ;
- Lo sao cho đứa trẻ được chăm sóc và yêu thương;
- Lo sao cho đứa trẻ tới tuổi đến trường;
- Trông chừng đứa trẻ;
- Hợp tác với những mục tiêu của kế hoạch dịch vụ;
- Hợp tác với việc thăm viếng giữa đứa trẻ và cha mẹ;
- Hợp tác với các dịch vụ của án lệnh;
- Làm sao cho đứa trẻ giữ được tất cả các buổi hẹn;
- Thông báo cho nhân viên xã hội và tòa biết về tình trạng tiến bộ của đứa trẻ;
- Tích cực giải thích cho đứa trẻ biết tại sao cha mẹ không thể chăm sóc vào lúc này.

Tài Trợ cho Thân Nhân

Thân nhân có thể nhận một trong hai loại tài trợ của chính quyền trong khi đứa trẻ được gửi nuôi tại nhà thân nhân.

1. TANF - Trợ Cấp Tạm Thời cho Gia Đình Nghèo Túng, hoặc
2. Trả tiền chăm sóc bảo dưỡng

Thân nhân không thể được hưởng cả hai loại trợ cấp cùng một lúc. (Xem trang 9 để biết thêm chi tiết về tài chánh).

Hoạch Định cho Đứa Trẻ

Khi tình trạng sức khỏe hay an toàn của đứa trẻ bị nguy hiểm, nhân viên xã hội DCFS khai triển một kế hoạch để giảm bớt nguy cơ và cải tiến khả năng của cha mẹ. Tin tức từ thân nhân là chủ yếu để phát triển một kế hoạch tốt đẹp nhất cho đứa trẻ và gia đình.

Tình Trạng Pháp Lý của Đứa Trẻ

Bất cứ khi nào nhận thấy một đứa trẻ cần sự chăm sóc của tiểu bang, một phiên tòa về sản sóc tạm trú phải được tổ chức trong vòng 72 giờ. Nếu đứa trẻ không thể trở về nhà một cách an toàn, người ta có thể nộp kiến nghị xin sự giám thủ và chăm sóc của tiểu bang.

Xin nhà nước chăm sóc là một thủ tục pháp lý nhằm đặt đứa trẻ dưới quyền giám thủ và chăm sóc tạm thời của tiểu bang. Nhân viên xã hội DCFS có thể bắt đầu tiến trình pháp lý này bằng cách đệ đơn thỉnh cầu giám hộ với tòa thiếu nhi.

- Bị cha mẹ bỏ rơi; hoặc
- Bị cha mẹ hay một người khác có trách nhiệm về pháp lý hành hạ hoặc bỏ bê; hoặc
- Đang gặp nguy hiểm về một thiệt hại trầm trọng liên quan đến xúc cảm hay thể xác vì cha mẹ không thể chăm sóc đầy đủ cho đứa con.

Cha mẹ đứa trẻ có quyền có một luật sư tại phiên điều giải về chăm sóc tạm trú và trong suốt tiến trình giám hộ. Nếu cha mẹ không thể trả tiền luật sư, tòa sẽ chỉ định một luật sư đại diện cho cha mẹ bằng công quỹ.

Tòa cũng có thể quyết định bổ nhiệm một Giám Hộ Pháp Định (GAL) hoặc Luật Sư Đặc Biệt do Tòa Bổ Nhiệm (CASA) cho đứa trẻ. GAL và CASA thường là người tình nguyện và không làm việc cho DCFS, cha mẹ, hoặc tiểu bang. Vai trò của GAL hoặc của CASA là điều tra một cách độc lập và phúc trình lên tòa đầu là lợi ích tối đa cho đứa trẻ.

Kế Hoạch Đồng Thời (Kế Hoạch Song Hành)

Nếu đứa trẻ không thể trở về nhà trong vòng 30 ngày, nhân viên xã hội DCFS thường đặt ra những kế hoạch song hành hay nước đôi cho đứa trẻ. Nghĩa là đặt ra một mục tiêu chính và một mục tiêu dự khuyết nhằm tạo một chỗ ở thường xuyên. Mục tiêu chính thường là cho đứa trẻ trở về nhà với cha mẹ. Mục tiêu dự khuyết là một kế hoạch dự bị để phòng khi cha mẹ không thực hiện những thay đổi cần thiết để đứa trẻ được trở về nhà an toàn trong khoảng thời gian hợp lý. Nhân viên xã hội DCFS thường hỏi một người trong gia đình có muốn là người dự khuyết thường xuyên cho đứa trẻ không.

Kế Hoạch Dịch Vụ và An Toàn Cá Nhân

Trong vòng hai tháng sau khi đứa trẻ sống xa cách cha mẹ, nhân viên xã hội sẽ viết một kế hoạch dịch vụ được gọi là Kế Hoạch Dịch Vụ Cá Nhân và An Toàn (ISSP). Sau đó cứ mỗi sáu tháng, nhân viên xã hội sẽ soạn thảo một phúc trình ISSP cho tòa liên quan đến kế hoạch dịch vụ cho đứa trẻ và cha mẹ. Nhân viên xã hội thường phối hợp với cha mẹ đứa trẻ và thân nhân chăm sóc để thu thập tin tức cho kế hoạch dịch vụ và bản phúc trình cho tòa. Bản ISSP đầu tiên và bản cập nhật sáu tháng cho tòa biết:

- Tin tức về đứa trẻ và cha mẹ;
- Đứa trẻ hiện đang sống ở đâu;
- Tin tức về gia đình và mọi nguy hiểm cho đứa trẻ nếu đứa trẻ trở về nhà;
- Tiến bộ mà cha mẹ đã thực hiện đối với mục tiêu trở về nhà của đứa trẻ;
- Đề nghị kế hoạch mới cho sáu tháng kế tiếp; và
- Những nỗ lực của nhân viên xã hội để định một mái nhà thường trực cho đứa trẻ.

Thân nhân chăm sóc nhận một bản ISSP nguyên thủy và những phúc trình về sau mỗi sáu tháng. Phúc trình này sẽ giúp thân nhân hiểu những vấn đề đang đối đầu với gia đình đứa trẻ và để thân nhân thủ một vai trò trong kế hoạch của đứa trẻ. Phúc trình này là tư mật và phải được giữ kín ở một nơi riêng biệt. Tất cả báo cáo phải được gửi về cho nhân viên xã hội DCFS khi đứa trẻ rời khỏi tình trạng chăm sóc của thân nhân.

Thời Hạn Hợp Lý cho Cha Mẹ Thực Hiện Thay Đổi Cần Thiết

Luật liên bang và tiểu bang gần đây đã thiết lập thời hạn cho cha mẹ thực hiện thay đổi cần thiết để đứa trẻ trở về nhà. Nếu đứa trẻ đã ở với thân nhân hay nhà bảo dưỡng được 12 tháng trong 15 tháng sau cùng, nhân viên xã hội DCFS phải:

- Từng bước tiến hành việc chấm dứt quyền pháp định của cha/mẹ đối với đứa trẻ; HOẶC
- Giải thích trong ISSP lý do tại sao chấm dứt quyền pháp định của cha mẹ sẽ không có lợi tối đa cho đứa trẻ.

Nhân viên xã hội cũng còn phải tìm một mái nhà thường trực cho đứa trẻ.

Trợ Giúp Hiện Có để Thực Hiện Kế Hoạch Tốt Đẹp Nhất cho Đứa Trẻ

Toán Bảo Vệ Trẻ Em

Nhân viên xã hội, trường học hoặc nhà thầu cung cấp dịch vụ cộng đồng có thể triệu tập một buổi họp của Toán Bảo Vệ Trẻ Em (CPT) để thảo luận về kế hoạch hồ sơ của đứa trẻ. CPT là một nhóm chuyên viên của cộng đồng thường xuyên gặp gỡ để tham khảo ý kiến và cố vấn cho nhân viên xã hội và giám thị DCFS liên quan đến vấn đề hành hạ, bỏ bê, hoặc những vấn đề an toàn khác trong phạm vi gia đình của đứa trẻ. Người ta có thể hỏi ý kiến CPT trong trường hợp đứa trẻ được mang ra khỏi nhà hoặc trở về nhà.

Hội Thảo Tập Thể Gia Đình

Trong cuộc Hội Thảo Tập Thể Gia Đình, mọi người trong đại gia đình mở rộng được yêu cầu đến để cùng nhau khai triển một kế hoạch chăm sóc và bảo vệ các đứa trẻ trong gia đình. Các thành viên trong gia đình được coi như những người biết rành về những ưu điểm và những yếu tố nguy hiểm của gia đình. Thường thường họ biết ai là người chăm sóc an toàn trong gia đình và nguồn tài nguyên và yểm trợ nào hiện có cho các trẻ.

Những vụ thích hợp cho cuộc Hội Thảo Tập Thể Gia Đình bao gồm cả những vụ liên quan đến tòa án và những trường hợp không liên quan đến tòa án khi cha mẹ tình nguyện đồng ý gởi nuôi đứa trẻ. Trong trường hợp tình nguyện gởi nuôi, những buổi họp mặt có thể sử dụng như một phương cách để ngăn ngừa biện pháp tòa án. Trong những trường hợp dính líu đến tòa, kiểu mẫu này được dùng như một phương pháp để khai triển kế hoạch sinh sống thường xuyên của đứa trẻ. Nếu thân nhân muốn tham gia trong cuộc Hội Thảo Tập Thể Gia Đình, họ nên bàn luận với nhân viên xã hội đã được chỉ định.

Trong cuộc Hội Thảo Tập Thể Gia Đình, mọi người trong đại gia đình mở rộng được yêu cầu đến để cùng nhau khai triển một kế hoạch chăm sóc và bảo vệ các đứa trẻ trong gia đình.

Giám Hộ Tại Tòa

Giám Hộ Tại Tòa (GAL) là một người được tòa chỉ định để đại diện quyền lợi tối đa cho đứa trẻ trong các phiên xử của tòa. Có ba loại Giám Hộ Cho Vụ Kiện. Đó là:

- Luật Sư Đặc Biệt được Tòa Chỉ Định (CASA), là một người tình nguyện;
- Một GAL tư, thường là một luật sư được những người liên hệ trong cuộc tranh chấp trả tiền; và
- Giám Định Viên Tòa Án về Gia Đình hoặc GAL được tòa chỉ định và trả tiền. Tất cả những loại GAL này đều được phép điều tra hoàn cảnh của đứa trẻ và gia đình để họ có thể biện hộ cho đứa trẻ. Một số ít quận hạt cũng có GAL là nhân viên của quận hạt. GAL của quận hạt có thể tự xử lý các trường hợp này hoặc cộng tác với CASA tình nguyện.

Bàn Trước Về Đường Hướng Hành Động

Bàn trước về đường hướng hành động là những buổi họp để cho thân nhân, cha mẹ đứa trẻ, GAL, nhân viên xã hội, và những người khác thảo luận về tin tức nội vụ để quyết định đâu là quyền lợi tối ưu cho đứa trẻ. Những buổi họp này xảy ra sớm trong trường hợp đứa trẻ sẽ không trở về nhà ngay tức thời.

Dịch Vụ Hòa Giải Gia Đình

Các dịch vụ này được dùng cho thân nhân đã nhận đứa trẻ làm con nuôi hoặc những người giám hộ thường xuyên hợp pháp. Nếu một đứa trẻ từ tuổi 12 trở lên được gửi nuôi tại nhà thân nhân và một cuộc xung đột xảy ra không giải quyết được, DCFS có thể cung cấp cho gia đình Dịch Vụ Hòa Giải Gia Đình (FRS) để giúp giữ đứa trẻ lại trong nhà. Thân nhân và đứa trẻ phải đồng ý tham gia trong dịch vụ này nhằm giảm bớt xung đột giữa cha mẹ và con cái. Nếu thân nhân yêu cầu FRS, thân nhân sẽ được chỉ định một nhân viên xã hội để thẩm định các xung đột và ưu điểm của gia đình. Dựa trên sự thẩm định này, nhân viên xã hội sẽ khai triển một kế hoạch hồ sơ để giải quyết xung đột. Dịch vụ này không kéo dài quá 90 ngày, hoặc chỉ kéo dài đến khi giải quyết xong sự xung khắc tùy theo kỳ hạn nào đến trước.

Trẻ Em Cần Dịch Vụ (CHINS) và Thiếu Niên Lâm Nguy (ARY)

Xin hưởng chương trình Trẻ Em Cần Dịch Vụ (CHINS) và Thiếu Niên Lâm Nguy (ARY) là các chọn lựa hợp pháp cho thiếu niên mà cha mẹ tin rằng chúng đã ở ngoài tầm kiểm soát của cha mẹ. Những trường hợp này có thể xảy ra khi đứa trẻ không tuân theo luật lệ của cha mẹ, chẳng hạn như việc đi học, giữ giờ giới nghiêm, hoặc khi thiếu niên muốn ở một nơi khác ngoài nhà cha mẹ. Thân nhân không có quyền hợp pháp để khởi xướng một trong những biện pháp này trừ khi họ là người giám hộ hay giám thủ hợp pháp. Thân nhân có thể cung cấp dữ kiện cho tòa liên quan đến những lựa chọn về gửi nuôi và những dịch vụ cho đứa trẻ liên hệ. Hòa giải gia đình là mục tiêu cho cả hai biện pháp hợp pháp này.

Các Phiên Điều Giải

Tòa Án Cao Cấp quận hạt sẽ can thiệp khi nào đứa trẻ được đưa ra khỏi sự chăm sóc của cha mẹ. Vai trò của tòa án là để bảo đảm tình trạng sức khỏe và an toàn của đứa trẻ và bảo đảm rằng quyền của cha mẹ và đứa trẻ được bảo vệ.

Phiên Tòa Chăm Sóc Tạm Trú

Tại phiên xử chăm sóc nơi tạm trú, tòa án quyết định rằng đứa trẻ trở về nhà có được an toàn hay không hoặc đứa trẻ nên được gửi nuôi nơi khác và vẫn thuộc quyền giám thủ của tiểu bang cho đến khi một phiên tòa thứ hai được tổ chức sau 30 ngày. Trọng điểm của phiên xử chăm sóc nơi cư trú là để bảo vệ đứa trẻ và cung cấp dịch vụ cho cha mẹ. Vào lúc này tòa án cũng còn quyết định:

- Một lịch trình thăm viếng thích hợp cho đứa trẻ và cha mẹ;
- Một kế hoạch dịch vụ cho cha mẹ; và
- Có cần thẩm định về y tế, tâm thần, hay nghiện ngập cho cha mẹ hay không.

Phiên Điều Giải 30-Ngày

Tại phiên điều giải thứ nhì được gọi là phiên điều giải 30 ngày, tòa xét lại tình trạng của đứa trẻ và sẽ ra lệnh cho đứa trẻ trở về nhà hay giữ trẻ tại nơi gửi nuôi. Tòa cũng có thể ra lệnh thêm các dịch vụ cho cha mẹ và đứa trẻ. Các bên có thể đồng ý không cần có phiên điều giải thứ nhì và đồng ý để cho DSHS tiếp tục can dự. Trong trường hợp này tòa vẫn phải phê chuẩn sự đồng ý bằng một án lệnh thành văn.

Phiên Điều Giải Xác Định Sự Kiện

Một phiên điều giải xác định sự kiện để quyết định có nên tuyên bố đứa trẻ bị ruồng bỏ hay không, thông thường được tổ chức trong vòng 75 ngày kể từ ngày nộp đơn xin tòa lo liệu cho trẻ bị ruồng bỏ. Tại phiên điều giải này, đương sự đôi bên có thể trao bằng chứng cho tòa. Đôi bên có thể chọn không cần có phiên xử này và đồng ý để cho DSHS tiếp tục can dự.

Sau phiên xử xác định sự kiện tòa sẽ ban hành một án lệnh. Nếu đứa trẻ được kết luận là bị ruồng bỏ, án lệnh sẽ truyền rằng:

- Đứa trẻ sẽ trở lại nhà, hoặc vẫn được tiểu bang chăm sóc và được gửi nuôi tại nhà bảo dưỡng hoặc với thân nhân;
- Dịch vụ nào cha mẹ phải hoàn tất; và
- Những gì DCFS phải làm để yểm trợ cha mẹ hoàn tất các đòi hỏi của dịch vụ.

Mục tiêu tại giai đoạn này hầu như luôn luôn là để đưa trẻ trở về nhà với cha mẹ. Điều này có nghĩa là tòa có trách nhiệm phê chuẩn kế hoạch phục vụ cho đứa trẻ và gia đình. Kế hoạch phục vụ đề nghị được nhân viên xã hội DCFS viết ra sau khi nói chuyện với những người lớn và những trẻ lớn hơn liên can đến nội vụ. Trong khi đứa trẻ là người phụ thuộc của tiểu bang, gia đình, đứa trẻ, nhân viên xã hội và thân nhân phải theo đúng các giai đoạn hàm chứa trong kế hoạch dịch vụ.

Phiên Điều Giải Tái Xét

Phiên xử tái xét được tổ chức ít nhất mỗi sáu tháng. Tòa xem lại những vấn đề sau đây tại phiên xử tái xét:

- Tình trạng gửi nuôi hiện nay của đứa trẻ;
- Việc tuân hành của cha mẹ đối với kế hoạch dịch vụ;
- Việc tuân hành của DCFS đối với kế hoạch dịch vụ;
- Thăm viếng, nếu đứa trẻ không được trở về nhà; và
- Tiếp tục hay bãi bỏ tình trạng giám hộ.

Phiên Điều Giải Về Giải Pháp Lâu Dài

Phiên xử tình trạng thường xuyên được tổ chức trong khoảng 9 đến 12 tháng sau khi đứa trẻ được gửi nuôi ngoài nhà. Lúc đó tòa sẽ quyết định tiếp tục hay bãi bỏ sự tùy thuộc vào tiểu bang. Một kế hoạch thường xuyên được thiết lập cho đứa trẻ. Nếu đứa trẻ vẫn được gửi nuôi ngoài nhà, phiên xử kế hoạch thường xuyên tiếp tục xảy ra mỗi 12 tháng sau đó để bảo đảm rằng đứa trẻ đạt được mái nhà thường xuyên.

Quyền Được Thông Báo về Phiên Tái Xét của Thân Nhân

Thân nhân chăm sóc đứa trẻ phụ thuộc có quyền được thông báo về phiên tái xét liên quan đến đứa trẻ. Họ cũng còn có cơ hội được phát biểu tại các phiên điều giải. Thân nhân cần thông báo cho DCFS, luật sư của cha mẹ, và GAL của đứa trẻ nếu họ muốn phát biểu tại tòa. Riêng từng tòa án sẽ quyết định thân nhân có thể phát biểu trước tòa, hay nộp một bản báo cáo thay vì ra khai trước tòa.

Những giải Pháp Lâu Dài Có Thể Lựa Chọn

Nếu đứa trẻ không thể trở về nhà an toàn trong khoảng thời gian hợp lý, nhân viên xã hội DCFS phải tìm cách khác để sắp xếp nơi sinh sống thường xuyên cho đứa trẻ. Một phần trong tiến trình của kế hoạch thường xuyên, nhân viên xã hội phải gặp thân nhân để bàn luận về khả năng và ý muốn của những người này để chăm sóc đứa trẻ trên căn bản dài hạn. Nhân viên xã hội sẽ cứu xét tình trạng ổn định, sức khỏe, nguồn tài chính của gia đình và phẩm chất về mối quan hệ của người chăm sóc và đứa trẻ. Nếu thân nhân muốn giữ đứa trẻ thường xuyên, nhân viên xã hội sẽ gặp họ để bàn luận về những kế hoạch thường xuyên khác nhau. Một số kế hoạch này bao gồm:

- Nhận con nuôi;
- Giám Hộ Hợp Pháp Thường Xuyên (cũng được gọi là Giám Hộ bởi Đệ Tam Nhân);
- Giám Hộ Trẻ Phụ Thuộc hoặc Việc Giám Hộ Khác; và
- Gửi Thân Nhân Nuôi Dài Hạn có Văn Bản Thỏa Thuận.

Nhận Con Nuôi

Nhận con nuôi là kế hoạch thường xuyên nhất cho đứa trẻ trừ khi trở về nhà với cha mẹ. Nhận con nuôi là một chọn lựa chỉ được dùng đến khi cha mẹ tình nguyện từ bỏ quyền nuôi con hoặc tòa chấm dứt quyền của cha mẹ. Không trẻ nào có thể được nhận làm con nuôi cho đến khi quyền nuôi con của cả cha lẫn mẹ đã bị chấm dứt. Khi cha mẹ không còn quyền hợp pháp nữa, lúc đó đứa trẻ được tự do về mặt pháp lý để được người khác nhận làm con nuôi.

Cha mẹ tự ý từ bỏ quyền cha mẹ có quyền chọn một người nào đó mà họ muốn thấy là cha/mẹ nuôi của con họ. Nếu một gia đình hay một cá nhân do cha mẹ chọn, được cứu xét và đánh giá là một nơi ở tốt cho con nuôi và tòa án tin rằng việc nhận con nuôi này là tốt đẹp nhất cho đứa trẻ, thì ưu tiên phải được dành cho họ. Cha mẹ nào tình nguyện từ bỏ quyền nuôi con đôi khi cũng có quyền chọn giải pháp thỏa thuận mở rộng về việc nhận con nuôi. Chi tiết của thỏa thuận được giải quyết giữa cha mẹ ruột, nhân viên xã hội DCFS, Giám Hộ Cho Vụ Kiện cho đứa trẻ, và cha mẹ nuôi.

Cha mẹ tự ý từ bỏ quyền nuôi con có quyền chọn một người nào đó mà họ muốn thấy là cha/mẹ nuôi của con họ.

Giám Thủ Pháp Định Vĩnh Viễn (cũng được gọi là Giám Hộ Đệ Tam Nhân)

Một chọn lựa thường xuyên khác cho thân nhân là lệnh giám thủ thường xuyên hoặc giám thủ đệ tam nhân. Trong trường hợp này, quyền hợp pháp của cha mẹ không bị chấm dứt. Đứa trẻ không còn được tiểu bang chăm sóc nhưng được gửi cho thân nhân nuôi thường xuyên. Lệnh giám hộ thường xuyên cho phép người nuôi giữ hành xử với tư cách là cha mẹ của đứa trẻ. Vì lệnh mang tính chất thường xuyên, Tòa Án Thiếu Nhi hoặc DCFS sẽ không can dự thêm. Nếu thân nhân nhận được tiền trả chăm sóc bảo dưỡng, việc trả tiền này sẽ chấm dứt. Đứa trẻ vẫn còn đủ điều kiện để nhận tiền cấp dưỡng con của cha mẹ hoặc trợ cấp TANF. Trợ cấp TANF của đứa trẻ sẽ không được tính vào trợ cấp TANF 5 năm trong một đời người của người thân nhân.

Có thể phải tốn một ít tiền để có được lệnh giám thủ vĩnh viễn, dù rằng mọi người đồng ý đây là một kế hoạch tốt, nhưng đó là lệ phí nộp đơn và các chi phí khác. Lệnh giám hộ thường xuyên là một chọn lựa tốt nếu thân nhân muốn chăm sóc đứa trẻ mà không có sự can dự của DCFS và không muốn nhìn thấy quyền của cha mẹ bị chấm dứt.

Giám Hộ Trẻ Bị Ruồng Bỏ/Giám Hộ của Tòa Án Cao Cấp

Giám hộ là mối liên hệ pháp định do tòa án chỉ định một người nào đó không phải là cha mẹ đứa trẻ để chăm sóc và quản lý các vấn đề của đứa trẻ. Có thể xin Giám Hộ Tòa Án Cao Cấp chiếu theo luật RCW 11.88 hoặc trong thủ tục trẻ bị ruồng bỏ tại Tòa Án Thiếu Nhi chiếu theo luật RCW 13.34. Giám hộ được trao nhiều quyền hạn và trách nhiệm của cha mẹ.

Một thân nhân có thể là một giám hộ chỉ khi nào hội đủ tất cả các điều kiện sau đây:

- Tòa Án Thiếu Nhi đưa tuyên bố đứa trẻ là trẻ bị ruồng bỏ;
- Đứa trẻ đã được mang ra khỏi sự chăm sóc của cha mẹ ít nhất 6 tháng sau khi đứa trẻ được kết luận là phụ thuộc;
- Cha mẹ đã được đề nghị hoặc được cung cấp dịch vụ xã hội hợp lý để giúp giải quyết vấn đề nuôi con;
- Không có vẻ các vấn đề đáng ngại trong việc nuôi con sẽ được sửa chữa để đứa con có thể trở về với cha mẹ trong tương lai gần; và
- Đứa trẻ sẽ có lợi nhất nếu có người giám hộ hơn là trường hợp chấm dứt quyền cha mẹ, hay tiếp tục những cố gắng để trả lại đứa trẻ cho cha mẹ nuôi giữ.

Dù rằng những cố gắng để đoàn tụ đứa trẻ với cha mẹ vẫn được tiếp tục trong khi nó được trao cho thân nhân nuôi, thế nhưng những cố gắng này phải chấm dứt khi một người giám hộ được chỉ định. Tuy nhiên, lệnh về trẻ bị ruồng bỏ vẫn còn hiệu lực. Trong một số quận hạt, tòa sẽ không can dự thêm nữa trừ khi có người yêu cầu. Trong một số quận khác, mỗi năm một lần, tòa sẽ ấn định phiên xử để tái xét tình trạng nội vụ. Thân nhân sẽ được thông báo về phiên điều giải và nên chuẩn bị tham dự. Thân nhân có thể được tòa chất vấn về tình trạng của đứa trẻ.

Giám hộ phải từ 21 tuổi trở lên. Người giám hộ trẻ bị ruồng bỏ muốn được trả lương với giá biểu chăm sóc bảo dưỡng, phải hội đủ những điều kiện của DSHS và trở thành người phụ huynh bảo dưỡng có giấy phép.

Thân nhân muốn thiết lập tình trạng giám hộ theo RCW 11.18 nên liên lạc với luật sư riêng để được cố vấn.

Gởi Thân Nhân Nuôi Dài Hạn có Văn Bản Thỏa Thuận

Trong một số vụ, thân nhân muốn cam kết dài hạn với đứa trẻ nhưng lại không muốn nhận làm con nuôi hoặc chấp nhận giám hộ hay giám thủ đứa trẻ vĩnh viễn. Đôi khi DCFS ký giấy thỏa thuận để ràng buộc cơ quan và thân nhân vào giải pháp gởi trẻ lâu dài tại nhà của các thân nhân. Tốt nhất là, tất cả các bên liên hệ đều ký tên vào bản thỏa thuận, kể cả đứa trẻ và cha mẹ ruột cũng như nhân viên xã hội DCFS và thân nhân. Sau khi ký tên vào bản thỏa thuận đó, DCFS tiếp tục liên can và thân nhân tiếp tục được hưởng trợ cấp TANF hoặc được trả tiền chăm sóc bảo dưỡng nếu họ là cha mẹ bảo dưỡng có giấy phép.

Thân nhân cần sẵn lòng hỗ trợ việc liên lạc giữa đứa trẻ và cha mẹ. Thông thường, bản thỏa thuận ghi rõ bao lâu thì đứa trẻ lại được gặp gỡ cha mẹ.

Dưới đây là bảng trả lời một số câu thường được hỏi cho các giải pháp lâu dài.

Lựa Chọn Thường Xuyên	Nhận Con Nuôi	Giám Thủ Pháp Định Lâu Dài	Giám Hộ Trẻ Bị Ruồng Bỏ	Giám Hộ Do Tòa Cao Cấp Chỉ Định	Bản Thỏa Thuận Dài Hạn
Đứa trẻ vẫn phụ thuộc của tiểu bang	KHÔNG	KHÔNG	CÓ	KHÔNG	CÓ
Thân nhân được hưởng TANF cho đứa trẻ*	KHÔNG		CÓ	CÓ	CÓ
Thân nhân được hưởng tiền trả chăm sóc bảo dưỡng	KHÔNG	KHÔNG	CÓ NẾU CÓ GIẤY PHÉP	KHÔNG	CÓ NẾU CÓ GIẤY PHÉP
Đứa trẻ có thể được hưởng cấp dưỡng về con nuôi	CÓ	KHÔNG	KHÔNG	KHÔNG	KHÔNG
Có thể trở về nhà**	NO	CÓ	CÓ	CÓ	CÓ
Chấm dứt quyền nuôi con	CÓ	KHÔNG	KHÔNG	KHÔNG	KHÔNG
Thân nhân có quyền quyết định hợp pháp	CÓ	CÓ	VỀ NHỮNG QUYẾT ĐỊNH NHỎ	CÓ	VỀ NHỮNG QUYẾT ĐỊNH NHỎ
<p>* Trợ cấp chỉ cho đứa trẻ</p> <p>** Trở về nhà được dựa trên bằng chứng của các yếu tố ấn định theo luật và thông thường chỉ có thể xảy ra nếu tòa ra lệnh, sau khi cứu xét quyền lợi tối đa của đứa trẻ tính theo sự xác định từng vụ riêng biệt.</p>					

Trợ Giúp Tài Chánh cho Thân Nhân

Thân nhân có thể nhận một trong hai loại trợ giúp tài chánh của chính quyền trong khi đứa trẻ được gửi nuôi nơi nhà thân nhân. Thân nhân không thể nhận hai loại trợ giúp cùng một lúc.

Trợ Cấp Tạm Thời cho Gia Đình Nghèo Túng

Thân nhân ở một thứ bậc được định rõ, như ông bà, dì/cô, cậu/chú bác, chị/em, hoặc anh/em, kể cả quan hệ về cha mẹ kế, có thể nhận trợ cấp TANF cho đứa trẻ bằng hai cách:

A. Thân Nhân Không Nghèo Túng

Gia đình xin trợ cấp TANF chỉ cho đứa trẻ. Lợi tức và tài sản của đứa trẻ là những yếu tố duy nhất được xét khi xác định điều kiện hưởng. Lợi tức và tài sản của thân nhân với mức độ được ấn định không được tính đến. Về loại gia đình này không có điều kiện về WorkFirst ngoại trừ đứa trẻ từ 16 tuổi trở lên. Điều kiện về WorkFirst của đứa trẻ là đi học.

Thủ tục để có được trợ cấp này giống như thủ tục để xin bất cứ trợ cấp nào khác. Thân nhân cần điền đơn xin thay mặt đứa trẻ và tham gia một buổi phỏng vấn tại Phòng Dịch Vụ Cộng Đồng (CSO). Thân nhân cần chứng minh mối quan hệ của mình với đứa trẻ.

Nếu thân nhân chọn nộp đơn xin thay cho đứa trẻ về trợ cấp thân nhân không nghèo túng, trợ cấp sẽ không ảnh hưởng đến thời hạn hưởng 5-năm của thân nhân về trợ cấp TANF.

B. Thân Nhân Nghèo Túng

Tiền trợ cấp này dành cho một thân nhân ở một thứ bậc được định rõ muốn xin giúp đỡ tài chánh cho đứa trẻ và cho chính họ. Lợi tức của thân nhân ấy sẽ quyết định là có được hưởng hay không. Thân nhân phải hội đủ cùng các điều kiện hưởng và TANF WorkFirst như bất cứ cha mẹ nào khác xin với con. Đơn xin được tiến hành giống như đã ghi bên trên ngoại trừ điều kiện TANF WorkFirst phải hội đủ. Nếu thân nhân chấp nhận trợ cấp Thân Nhân Nghèo Túng, trợ cấp này được tính vào thời hạn hưởng 5-năm.

Thân nhân nhận trợ cấp TANF cũng có thể nhận được các dịch vụ khác qua Nha Đặc Trách về Tàn Tật Bẩm Sinh hoặc hệ thống trường học nếu đứa trẻ được xác định có nhu cầu yểm trợ thêm.

Muốn được

nhận tiền trả chăm sóc bảo dưỡng, thân nhân cần có giấy phép nhà bảo dưỡng. Điều này có nghĩa là hội đủ các điều kiện về y tế, an toàn, nơi ở, huấn luyện, và các giấy phép khác.

Trả Tiền Chăm Sóc Bảo Dưỡng

Muốn được nhận tiền trả chăm sóc bảo dưỡng, thân nhân cần có giấy phép nhà bảo dưỡng. Điều này có nghĩa là hội đủ các điều kiện về y tế, an toàn, nơi ở, huấn luyện, và các giấy phép khác. Khi đã có giấy phép, thân nhân sẽ nhận tiền chăm sóc bảo dưỡng, quyền lợi y tế, và các dịch vụ khác cho đứa trẻ.

Điều quan trọng là thân nhân cần tham khảo ý kiến với nhân viên DCFS hay tham khảo ý kiến với luật sư để bàn xem nên nhận thứ nào tốt hơn, TANF hay tiền Chăm Sóc Bảo Dưỡng. TANF có thể là lựa chọn duy nhất đối với một số thân nhân nếu nhà ở không hội đủ điều kiện hưởng giấy phép chăm sóc bảo dưỡng. Muốn biết thêm tin tức về thủ tục giấy phép, xin gọi Families for Kids Recruitment Resources ở số 1-888-794-1794, hoặc liên lạc với nhân viên xã hội của đứa trẻ.

Yểm Trợ Việc Nhận Con Nuôi

Khi một đứa trẻ bị rường bỏ, không còn bị ràng buộc về pháp lý, được thân nhân nhận làm con nuôi, đứa trẻ đó có thể tiếp tục được hưởng trợ cấp y tế qua DCFS và tiền phụ cấp nhận con nuôi do liên bang và/hoặc tiểu bang tài trợ.

Đó là tiền trợ cấp dành cho trẻ em có nhu cầu đặc biệt vẫn còn tiếp diễn sau khi được nhận con nuôi. Việc này được gọi là “nhận con nuôi có trợ cấp”. Thân nhân nên xét việc lựa chọn này trước khi kết thúc việc nhận con nuôi bởi vì điều kiện hưởng các khoản tiền này phải được xác định trước khi việc nhận con nuôi xảy ra. Khi trợ cấp được chấp thuận, các điều chỉnh có thể được thi hành khi đứa trẻ lớn lên, vì nhu cầu của đứa trẻ thay đổi theo thời gian. Cũng còn có loại trợ cấp tài chánh để giúp trang trải chi phí nhận con nuôi. Nhân viên xã hội có thể cung cấp tên chuyên viên yểm trợ nhận con nuôi để liên lạc.

Trợ Giúp và Cấp Dưỡng Khác cho Thân Nhân

Đôi khi DCFS trả các dịch vụ khác như trợ cấp giáo dục và huấn luyện, trại hè và các sinh hoạt sau giờ học. Quyết định tài trợ và số tiền trả cho các dịch vụ này sẽ thay đổi tùy theo nhu cầu của mỗi cá nhân đứa trẻ và tài nguyên có thể dùng được. Sau đây là các tài nguyên khác mà thân nhân cũng có thể dùng được.

Muốn có thêm tin tức về việc chăm sóc y tế miễn phí (Medicaid) qua Foster Care Medicaid Unit, xin gọi số điện thoại miễn phí, 1-800-547-3109.

Chăm Sóc Y Tế

Trẻ em được gửi nuôi với thân nhân là cha mẹ bảo dưỡng có giấy phép, tự động sẽ nhận được phiếu y tế qua thư tín. Muốn có thêm tin tức về việc chăm sóc y tế miễn phí (Medicaid) qua Foster Care Medicaid Unit, xin gọi số điện thoại miễn phí, 1-800-547-3109. Các thân nhân không giấy phép nên liên lạc với Phòng Dịch Vụ Cộng Đồng địa phương hoặc Phòng Cứu Xét Trợ Cấp Y Tế của DSHS ở số 1-800-204-2469

Phiếu Áo Quần

Nếu đứa trẻ được hưởng chăm sóc bảo dưỡng hoặc được gửi nuôi nơi thân nhân có ít quần áo hay không có quần áo, DCFS có thể mua một ít quần áo cho đứa trẻ. Mỗi đứa trẻ chỉ được phát phiếu mua quần áo một lần. Tiền mua quần áo thêm phải được rút ra từ tiền trả chăm sóc bảo dưỡng hàng tháng hoặc tiền trợ cấp TANF của đứa trẻ.

Chi Phí Di Chuyển

DCFS sẽ trả tiền di chuyển cho thân nhân khi họ lái xe đưa đứa trẻ đến các sinh hoạt thuộc phạm vi kế hoạch dịch vụ cho đứa trẻ. Những sinh hoạt này bao gồm các chuyến đi đến bác sĩ, trường học, nha sĩ, cố vấn, văn phòng DCFS, hoặc thăm viếng cha mẹ. Chỉ có thể đòi bồi hoàn tiền di chuyển cho các chuyến đi vì lợi ích của đứa trẻ mà thôi. Mẫu đơn đòi tiền di chuyển có thể xin nơi nhân viên xã hội của đứa trẻ và phải nộp cho DCFS để được trả tiền mỗi tháng.

Kế Hoạch Chăm Sóc Đặc Biệt cho Đứa Trẻ

Kế hoạch chăm sóc đặc biệt cho đứa trẻ chỉ dành cho thân nhân có giấy phép chăm sóc bảo dưỡng. Hầu hết các trẻ do DCFS gửi nuôi đã phải chịu đựng một hoặc nhiều loại hành hạ hoặc bỏ bê. Những đứa trẻ bị hành hạ hay bị bỏ bê có thể nổi giận và bất trị; một số không tin các người lớn và khó phát triển mối liên hệ tích cực với người chăm sóc mới. Một số trẻ em cũng có tình trạng sức khỏe nghiêm trọng, đòi hỏi sự chăm sóc đặc biệt.

Đôi khi DCFS cho phép giúp đỡ và trợ cấp tái chánh cho trẻ em trên giá biểu bảo dưỡng cơ bản. Những việc trả tiền này được thực hiện căn cứ trên những nhu cầu đặc biệt của đứa trẻ và những gì mà người chăm sóc cần phải làm để chăm sóc đứa trẻ. Nhân viên xã hội có thể trả lời những câu hỏi mà thân nhân thắc mắc liên quan đến kế hoạch chăm sóc đặc biệt cho đứa trẻ.

Chăm Sóc Tiếp Súc

Trong một số vụ, DCFS có thể đồng ý trừ liệu cho đứa trẻ ở với một người chăm sóc khác trong một khoảng thời gian ngắn, chẳng hạn như cuối tuần. Chương trình chăm sóc tiếp súc có mục đích cho thân nhân một thời gian tạm rời những trách nhiệm nuôi con gay gắt để nghỉ ngơi. Chăm sóc tiếp súc được cho phép qua kế hoạch chăm sóc đặc biệt cho đứa trẻ, tùy thuộc vào những khó khăn về tính nết của đứa trẻ và nhu cầu của thân nhân.

Giữ Trẻ

Có dịch vụ giữ trẻ dành cho thân nhân đi làm. DCFS sẽ làm việc với người chăm sóc để sắp xếp việc giữ trẻ. DCFS cũng có thể giúp người giữ trẻ tìm trung tâm giữ trẻ gần nhà và đôi khi trả tiền giữ trẻ.

DCFS cũng còn trả tiền giữ trẻ để giảm bớt căng thẳng trong việc chăm sóc hàng ngày cho nhiều đứa trẻ hoặc cho đứa trẻ có tính nết khó khăn hay trở ngại về phát triển. DCFS chỉ có thể trả tiền cho những người giữ trẻ có giấy phép.

Dịch Vụ Chăm Sóc Cá Nhân

Nếu nhu cầu chăm sóc về thể chất và cá nhân của đứa trẻ được thẩm định hết sức cao, DCFS có thể đồng ý trợ giúp người chăm sóc về việc chăm sóc thể xác đứa trẻ. Việc giám định chăm sóc cá nhân về các trở ngại và nhu cầu thể chất của đứa trẻ phải được hoàn tất trước khi chấp thuận dịch vụ chăm sóc cá nhân. Nhân viên xã hội của đứa trẻ có thể giúp trong tiến trình này.

Cố Vấn

Trẻ em có các vấn đề cảm xúc trầm trọng thường nhận những dịch vụ tâm thần từ các cơ quan nhận Medicaid. Nhân viên xã hội của đứa trẻ có thể giúp thân nhân tìm chỗ của cơ quan tâm thần địa phương chịu nhận Medicaid. Trong một số trường hợp, DCFS có thể trả tiền cố vấn nếu người cố vấn đã được chọn không chịu nhận Medicaid. Những quyết định này được thi hành như phần việc trong kế hoạch dịch vụ của đứa trẻ.

Thỏa Thuận Giữa Các Tiểu Bang về việc Gởi Nuôi Trẻ Em (ICPC)

Thân nhân có trẻ tùy thuộc dự định dọn ra khỏi Tiểu Bang Washington cần bàn luận điều này với nhân viên xã hội của đứa trẻ và cần được tòa án chấp thuận trước khi di chuyển. Nếu thân nhân có đứa trẻ được Tiểu Bang Washington gởi nuôi và di chuyển ra khỏi tiểu bang, nhân viên xã hội DCFS sẽ có trách nhiệm làm giấy tờ ICPC để tình trạng gởi nuôi đứa trẻ không bị gián đoạn. Hầu hết các tiểu bang sẽ cho phép thân nhân xin hưởng trợ cấp cho đứa trẻ mà thôi, trợ cấp TANF liên quan đến thân nhân không nghèo túng và sẽ cấp phát bảo hiểm y tế. Thân nhân cần nộp đơn xin lại trợ cấp TANF khi di chuyển đến tiểu bang khác. Trợ cấp TANF thay đổi từng tiểu bang trong khoảng \$100 cho đến \$500 một tháng cho mỗi trẻ. Xin liên lạc với nhân viên xã hội nếu dự tính di chuyển ra khỏi tiểu bang.

Trợ Giúp của Chánh Quyền Liên Bang

Thân nhân cung cấp nhiều hơn nửa số tiền cấp dưỡng của đứa trẻ trong năm, có thể áp dụng khoản miễn trừ vì người phụ thuộc trong thuế lợi tức năm đó. Thân nhân cũng có thể được hưởng “earned income tax credit” (tiền được cấp vì có lợi tức kiếm được) trên tiền bồi hoàn thuế lợi tức của họ. Xin hỏi sở thuế để biết thêm tin tức.

Theo luật Nghỉ Phép vì Lý Do Gia Đình hay Sức Khỏe của liên bang, mỗi năm thân nhân có thể lấy đến 12 tuần lễ nghỉ việc không lương nếu đứa trẻ có nhu cầu chăm sóc đặc biệt vì tình trạng sức khỏe nghiêm trọng. Thân nhân cũng có thể lấy 12 tuần lễ nghỉ phép nếu chăm sóc cho đứa trẻ trong năm đầu tiên nhận làm con nuôi hoặc chăm sóc bảo dưỡng. Luật này áp dụng nếu sở làm có ít nhất 50 nhân viên và thân nhân làm việc ở đó ít nhất là một năm.

Liên Lạc với Nhân Viên Xã Hội DCFS và Nhân Viên DCFS Khác

Để phục vụ trẻ em đang được chăm sóc và gia đình của họ, nhiều người phải cùng làm việc với nhau. Nhân viên xã hội của đứa trẻ sẽ giữ một vai trò quan trọng trong nỗ lực này. Khi các thân nhân và nhân viên xã hội nói chuyện với nhau, các thân nhân cứ việc tự do bày tỏ những tâm tình và nhu cầu cũng như niềm tin của mình về lợi ích cao nhất của đứa trẻ và gia đình.

Nhân viên xã hội có trách nhiệm duy trì sự liên lạc với thân nhân được gởi nuôi trẻ tại nhà. Nếu thân nhân không thể liên lạc với nhân viên xã hội của đứa trẻ, thân nhân có thể gọi cho giám thị của nhân viên xã hội. Văn phòng DCFS địa phương có số điện thoại của tất cả nhân viên DCFS. Nhân viên tiếp khách có thể cho quý vị biết tên giám sự của nhân viên xã hội.

Phải Làm Gì Khi Có Trở Ngại

Khi thân nhân không hài lòng với việc làm hoặc quyết định của nhân viên xã hội, trước tiên nên nói chuyện với nhân viên xã hội đó. Nếu thân nhân vẫn tiếp tục không hài lòng sau khi nói chuyện với nhân viên xã hội, có thể liên lạc với giám sự của nhân viên xã hội. Nếu cuộc đàm thoại với giám sự không giúp ích gì, thân nhân có thể liên lạc với Giám Đốc Quản Trị Khu Vực.

Ngoài ra còn có thủ tục khiếu nại chính thức của DCFS mà thân nhân có thể sử dụng. Thủ tục khiếu nại chính thức đòi hỏi rằng thân nhân bắt đầu khiếu nại với giám thị địa phương trước khi chuyển đến Giám Đốc Quản Trị Khu Vực. Nếu liên lạc với Giám Đốc cũng không giải quyết được vấn đề, thân nhân có thể liên lạc với Giám Đốc Quản Trị Vùng.

Những thân nhân cần sự giúp đỡ để giải quyết những vấn đề khó khăn hoặc để hiểu biết về thủ tục khiếu nại chính thức có thể gọi Children's Administration Office of Constiment Relations ở Olympia số 1-800-723-4831.

Văn Phòng Thanh Tra

Từ “thanh tra” chỉ một viên chức công quyền hành động như một tiếng nói độc lập cho các công dân nào nghĩ rằng họ đã bị chính quyền đối xử bất công. Phòng Thanh Tra của Gia Đình và Trẻ Em (OFCO) là một cơ quan độc lập trong Phủ Thống Đốc. OFCO được thành lập để bảo đảm rằng các cơ quan chánh quyền phải đáp ứng một cách thích hợp trong trường hợp trẻ em cần sự bảo vệ của tiểu bang vì bị lạm dụng hay bỏ bê cũng như trường hợp các trẻ em và cha mẹ có liên can với nhà nước vì có những vấn đề lạm dụng hay bỏ bê. Sứ mạng của OFCO là bảo vệ trẻ em và cha mẹ cho khỏi hành động hay sự bất động vô lý của cơ quan. Ngoài việc tiếp xúc với văn phòng DCFS địa phương hay Phòng Liên Lạc Liên Bộ, các thân nhân có thể tiếp xúc với OFCO khi có điều lo ngại hay muốn khiếu nại. Hai cách để tiếp xúc với OFCO là:

1. Liên lạc trực tiếp với văn phòng bằng cách gọi số (206) 439-3870 hoặc số

miễn phí 1-800-571-7321

2. Thăm mạng lưới OFCO tại www.governor.wa.gov/ofco/ofcohome.htm.

Kết Luận.

Chúng tôi hy vọng tin tức này đã trả lời nhiều câu hỏi mà thân nhân có thể có. Nếu quý vị còn có câu hỏi nào chưa được giải đáp, quý vị có thể liên lạc với nhân viên xã hội DCFS, giám sự, hoặc Giám Đốc Quản Trị Khu Vực bằng cách gọi cho văn phòng DCFS địa phương. Thân nhân cứ tự nhiên hỏi để biết thêm tin tức hoặc cần làm sáng tỏ. Có chỗ trống ở trang sau tập sách này để ghi số điện thoại của nhân viên DCFS. Thân nhân cũng có quyền tìm luật sư cố vấn.

Các thân nhân đóng một vai trò chủ yếu và quan trọng để góp phần đáp ứng các nhu cầu của các trẻ em không thể sống chung với cha mẹ. Cảm ơn quý vị đã sẵn lòng nhận trẻ em để săn sóc trong gia đình. Mỗi người quý vị thật là quan trọng cho cộng đồng, DCFS, và nhất là cho đứa trẻ được trao phó cho quý vị chăm sóc.

Washington State
Department of Social
& Health Services

DSHS 22-492 VI (5/01)